

SÎNORÊN RÊZGIRTINÊ

Enehîta Morad

Vaye demsala Havînê bi şewib û germiya xwe ,bi serpêhatî û bûyerên bi jan ve, bi melilî xwetir dixweze û diçe. Wisan jî, demsala payîz- xêrê,li me dibe mîvan . Ji berê û paşê ve, bapîrên me digotin: Vaye payîz-bi xêr hat, pir pirişgrêkên me yên aloz bûne wê çareser bibn . Weha bi hêviyên bilind, ew li benda xêr û bêrên payîzê diman, ku baran bibare û xêrûbêr pir dibin ?.

Yanê demsala payîzê nîşana hêmenî û geşkirina armanc û hêviyên mirovan e !. Lewre jî, de bila demsala payîzê bibe demsala rizgarî û azadiya gelê Sûriyê çi Kurd , Ereb , Aşor , .. û H.W.D binzordariya ev rijîma bêbexit û ne mirovane ku, bêtirî şêş heyvane , ew mîna hirç û hovan bi hemû reng û awan teroriya xwe li serê hemwelatîyên reben û dest-vala dikin û dimeşîne!. Bêcudahî û şermî wê, gelê Sûriyê di gel zarok , jin ,kal ,pîr dane ber xwe! Vê rijîmê bêgûman ji zû ve, sînorên rêzgirtina mafên mirovan çirand û bin pê kirine,bi bîr û baweriya me be, evton rijîm ji sala -1963-an ve,wê ferman û zagonên awarte û kufikî, bi darê zorê li serê gelê Kurd meşandine .Di sala -2004- an de ,dema vê rijîmê bêşûc û guneh bêtirî -30-î ciwanên Kurd dane kuştin û bi dehan jî birîndar ,girtin H.W.D!. Weha jî, ew îro li pêş raya giştî ya der û hundir tazî şermeze û riswa bûye û hê jî dibe .

Nema ku rastiya wan totelîstan bin cil û feşirtî dimîne. Ango jî, ew îro bê fedî aşkere destên xwe yên bi qirêj û gemar dirêjî zarok , keç û jinên Sûriya me dikin . Wan davêne binê hepis û zîndan , ew li ber darê îşkencê dibine qurban! Weke mînak û nimûne ew keça nazdar Zeyneb Elihusnî, çi heyf û mixabin ku hê di destpêka buhara temenê xwe de bû , bê guneh ew didane ber darê îşkencê û laşê wê parî –parî dikirin, vêca jî ew dibû qurbana azadî .

Ma gelo ! Ev yeka li kîjan olî û zagonan têye pejirandin ? . Dîsan heyf zeyneba min, heyfa canê nazik ku çiqas birîn lêdikirin?. Ma hawara te nediket guhên hêz û dewletên bi namûs ku , wan çi bê fedî çavên xwe li ser rastiye dadimrînin û guhên xwe li pêş hawara dengên mîna te digirn, tenê ew li peyê berjewendiyên xwe mîna rûviyan dibezin, ne wilo?!. Belê, Zeyneba min de rihet çavên xwe damirîne û raze , ew tol û heyfa te û hemû nemirên azadiyê, wê werine hildan, û yê bi xêra vîn û armancên gelê Sûriyê yê dilêr û leheng nemaze kesên mîna te û Hemze, ku îro win li pêş raya giştî bûne simbola azadî , di dil û hişê her mirovekî bi rûmet de çîhekî bilind digirn .

Ma kî nizane ku, ji berê û paşê ve , dema ceng û şer lidardiketin, peyman ew bû ku destdirêjiya keç , jin , û zarokan nekin û eger hinan rêzgirtina wa peymanê negirtana, ew di kastîna bajaran de û li pêş çavên xelkê sîncdar û şermeze dibûn û çihê wan binê zîndan bû , an jî, kuştin bû ? . Weke mînak : Hema bi kurtebirîn em dûr neçin , berî çêl pêncî salî li va Sûriya me di bûyer û wergerînên ku li pey hevdu dibûn, di hevdema Husnî Zeîm , Şukirî Quwetilî , Noridîn Atesî û H.W.D hîngê heyamê Sûriyê dikelî û pir dijîtî û girtin çêdibûn. Li encama wê yekê , wergervan û partîzan nikarîn liv û çalakiyan bikin, wisan jî di riya keç û jinan re çalakiyên xwe weke weşanan, nûçe û H.W.D . pêktînan, an jî cilên jinan li xwe dikirin, ta ku ew becawîş û neyêne naskirin , ji ber ku destdirêjiya li ser jinê , li wa hîngê, ne gengaz bû . Lewre jî, rêzgitina jinê di nava civaka Sûriyê de, kêr zêde cî digirt . Çi mixabin, îro Sûriya me, ji hêla vê rijîmê ve, bûye kastîna dijîberî , teror û destdirêjiya li ser hemwelatîyan, û bêcudahî !, Heyif û pir mixabin ku , gelê Sûriyê di deriya xwîna ciwanên xwe de , vedigevize û hê jî raya cîhanî serûber çiqas cihê mixabiniyê ye.